

Iedereen die al dan niet met dieren omgaat zag de beelden die door dierenrechtenorganisatie Animal Rights clandestien gedraaid werden in het slachthuis van Tielt. De media smulde ervan en de dierenrechtenverdedigers spinden er mooi garen bij. De feiten zijn wat ze zijn en de verantwoordelijkheid voor de abnormale manier van omgaan met de vleesvarkens ligt in eerste instantie bij de personen die de feiten pleegden en die feiten zijn absoluut niet en door niemand goed te praten.

Er ging een golf van ongeloof, onbegrip en verontwaardiging door de ganse samenleving in binnen- en buitenland. Plaatsvervangende schaamte overviel ons.

Een varkenshouder wordt bij het houden van varkens op de vingers gekeken voor de naleving van ontelbare regels, waaronder ook dierenwelzijn. Daar bestaan lastenboeken en controleorganismen voor en de overheid doet hierop ook controle. Tot zover onze verantwoordelijkheid als veehouder. Maar in de ganse voedselproductieketen zijn ook andere spelers, zoals de slachthuizen, aan zet en daar loopt het blijkbaar niet altijd zoals het hoort. Wanneer varkens geladen worden op de hoeve, is de regel dat de varkens in goede conditie verkeren en zelfstandig de vrachtwagen moeten opgaan en pas dan het bedrijf mogen verlaten. Op dat moment is er eigendomsoverdracht waarna wij geen zicht hebben op wat er met de geladen varkens gebeurt, laat staan dat wij in de slachthuizen toezicht zouden mogen houden. Het is wel degelijk de taak van de "dierenarts met opdracht", aangesteld door het FAVV, om erop toe te zien dat de varkens met respect behandeld worden in het slachthuis. Overal op hetzelfde ogenblik aanwezig zijn lukt niet en de verantwoordelijkheid voor de daden ligt niet bij de toezichthouders. In hun opdrachtschrijving is het als volgt verwoordt: "toezicht houden op het correct opvolgen van de instructies van de Gewesten in verband met dierenwelzijn". Op regelmatige basis wordt gerapporteerd aan de gewesten, conform het protocol afgesloten tussen de federale en gewestelijke overheden. Daar wringt volgens ons het schoentje meer dan een beetje: sinds 1 juli 2014 is dierenwelzijn een Vlaamse en Waalse bevoegdheid geworden. Die bevoegdheidsoverdracht ging gepaard met heel wat politiek spierballengerol, maar de vraag is nu of de dieren daar beter van geworden zijn. Met het voorval in Tielt werd toch wel een pijnpunt blootgelegd, zonder afbreuk te doen aan de verantwoordelijkheid van de betrokken lossers en het slachthuis zelf. Door de versnippering van de bevoegdheden loopt de controle en handhaving blijkbaar niet meer zo vlot als voorheen.

Uit ervaring weten wij dat de montage van de beelden vaak passen in een anti-vleescampagne. De betrokken organisatie steekt dat ook niet onder stoelen of banken. Als je dan nog weet dat de betrokken activist aangeworven werd voor een job als "stalmeester" en zelfs bewust niets deed wat in zijn jobomschrijving zat wat betreft dierenwelzijn, dan zou je je gaan afvragen of hij zelf ook niet verantwoordelijk kan gesteld worden.

Een andere bedenking die gemaakt werd vanuit verschillende niet-landbouwhoeken is of de achteloze en onaanvaardbare omgang met dieren in het slachthuis ook niet een gevolg is van de steeds aanhoudende prijsdruk vanuit de retailwereld en het aankoopgedrag van de consument. De race naar de laagste prijs laat zich ook voelen in slachthuizen, waar lage kosten en snel werken de boodschap zijn. Terechte bedenking volgens ons, de burgerzin en het normbesef verdwijnen snel bij het aanbieden van verse voeding tegen onaanvaardbaar lage consumentenprijzen. Werd in Tielt bijvoorbeeld voldoende tijd en middelen uitgetrokken voor opleiding en interne opvolging van de betrokken lossers?

De negatieve impact voor onze varkenssector is alvast groot. Ons imago was de laatste jaren op een hoger niveau getild dankzij de inzet van zoveel varkenshouders die met trots hun bedrijf via sociale media of opendeurdagen een inkijk gaven aan de consumenten of in de niet-landbouwverenigingen hun inzet lieten blijken. Deze inspanningen lijken vandaag teniet gedaan, we staan terug waar we begonnen. Dat is nu net wat onze tegenstanders beogen, maar toch laten we het hierbij niet: wij komen op voor de waarheid en zullen blijven tonen hoe goed onze dieren verzorgd worden op de hoeves.

Hendrik Vandamme

 voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 20 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051) 26 08 20 | fax (051) 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 29 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
T (051)26 08 30 | fax (051)24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

www.absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. (015)45 12 28 | Fax (015)45 12 08